

Sygn. akt: WZ 13/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Steckiewicz

Protokolant : Piotr Marczuk

przy udziale prokuratora Krzysztofa Czajki delegowanego do Prokuratury Krajowej

w sprawie st. chor. sztab. R. R. i mł. chor. R. M., wobec których umorzono postępowanie karne o czyn określony w art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 22 września 2017 r. zażalenia Prezesa Zarządu E.Sp. z o.o. sp.k. w W. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 lipca 2017 r., sygn. akt So/16 w przedmiocie dowodów rzeczowych po wysłuchaniu prokuratora

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone postanowienie w pkt. III i w tym zakresie przekazać sprawę Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2017r., Wojskowy Sąd Okręgowy w W. rozstrzygnął o dowodach rzeczowych występujących w sprawie, w ten sposób, że nakazał ich zwrot właścicielom. Dowody te - różnego rodzaju dokumenty - uznał za zbędne, gdyż postępowanie sądowe prawomocnie zakończyło się.

Jednym z podmiotów, któremu nakazano zwrot dowodów w postaci faktur był Prezes Zarządu E. Sp. z o.o. sp. k. w W.

W związku z tym postanowieniem Prezes Zarządu wymienionej Spółki przesłał „Odpowiedź”, w której stwierdził, że zarządzana przez niego Spółka „nie jest właścicielem wskazanych (w postanowieniu) dokumentów, nie jest więc uprawniona do ich odbioru”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona „odpowiedź” w zasadzie nie spełnia wymogów do uznania jej za prawidłowy środek odwoławczy, głównie z tej przyczyny, że nie wskazuje czego jej autor się domaga.

Mimo to, Sąd Najwyższy uznał za możliwe i racjonalne merytoryczne rozpoznanie sprawy (bez konieczności jej zwrotu adresatowi do usunięcia braków formalnych), bowiem intencja skarżącego jest jasna i wyraża się w tym, że nie zgadza się on z rozstrzygnięciem Sądu z podanej wcześniej przyczyny. Ponadto, jest ona oczywiście uzasadniona.

Z analizy dowodów rzeczowych (teczka poz. 18/12) wynika, że rzeczywiście wystawcą faktur, które mają być zwrócone Prezesowi Zarządu E. Spółki z o.o. sp.k. nie była spółka, którą wskazano w postanowieniu, a inna, różniąca się zarówno nazwą, siedzibą, jak i numerem informacji podatkowej (NIP).

W związku z tym postanowienie Sądu I instancji należało uchylić we wskazanej części celem podjęcia rozstrzygnięcia zgodnego ze stanem faktycznym sprawy.

kc